

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 " — "
Negyedévre . . . 1 " 50 "
Egy hóra . . . — " 50 "
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám
(Nádossy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
esetküldésére vonatkozó fölhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl
Előfizetések elfogadtatnak még
valamennyi könyvkerekeske-
lésben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
Mindezen helyeken előfizetések is elfogadtatnak.

Pécs és még 13 város.

Tizennégy város financiát fogjuk összehasonlítani alább a „Győri Hirlap” egy cikke nyomán. Az összehasonlítás a városok kiadásaira és bevételi forrásaira érdekes világot vet s amellet kitünik városunk erkölcsi értéke a többi városokkal szemben.

Az összehasonlitandó városok: Győr, Kassa, Kolozsvár, Nagyvárád, Pancsova, Pécs, Pozsony, Sopron, Szabadka, Szatmár-Németi, Székesfehérvár, Szombathely, Temesvár és Zombor.

A lakosság száma tekintetében a sorrend a következő (megjegyezzük, hogy ezen számok az 1881-iki népszámlálás adatai): Szabadka (61,367 lakóssal), Pozsony (48,008 l.), Temesvár (35,000 l.), Nagyvárád (32,399 l.), Kolozsvár (31,172 l.) Pécs (30,000 l.), Kassa (26,097 l.), Székesfehérvár (25,657 l.), Zombor (24,874 l.) Sopron (24,222 l.), Győr (20,981 l.) Szatmár-Németi (19,708 l.), Szombathely (19,000 l.), Pancsova (18,000 l.)

Ezen városok összes szükséglete a következő: Szabadka 990,346 frt, Pozsony 705,484 frt, Kassa 677,858 frt, Nagyvárád 639,263 frt, Temesvár 625,275 frt, Kolozsvár 564,980 frt, Sopron 447,472 frt, Győr 417,023 frt, Pécs 394,411 frt, Szatmár-Németi 315,953 frt, Székesfehérvár 299,771 frt, Pancsova 284,378 frt, Zombor 223,768 frt, Szombathely 95,464 frt.

Ezen össz-szükségletet alább részletesen bemutatjuk. Vannak tételek, miket mindegyik város költségvetésében nem ta-

lálunk föl, ami az ottani viszonyokban leli magyarázatát. Mi ezuttal az összehasonlítást azért mutatjuk be mindazoknak, a kik a város ügyei iránt érdeklődnek, hogy abból városunk helyzetére a konzekvenciákat levonhassák.

A tisztviselők, díjnokok és szolgálk illetményei fejében legtöbb évi kiadása van Nagyvárádnak: 133,529 frt. A többi városok ekként sorakoznak hozzá: Szabadka 130,552 frt, Pozsony 109,518 frt, Kolozsvár 104,821 frt, Temesvár 94,764 frt, Pécs 89,611 frt, Sopron 84,183 frt, Kassa 71,881 frt, Székesfehérvár 62,239 frt, Győr 56,616 frt, Zombor 51,760 frt, Szatmár-Németi 49,902 frt, Pancsova 39 ezer 893 frt, Szombathely 29,986 frt.

Az utcák világításáról az egyes városok következőleg gondoskodnak: Temesvár 30,000 forintot ad ki évente e célra. Pozsony 23,670 frtot, Szabadka 17,363 frtot, Nagyvárád 15,014 frtot, Kassa 15 ezer frtot, Kolozsvár 14,750 frtot, Pécs 13,000 frtot, Győr 12,700 frtot, Sopron 12,452 frtot, Székesfehérvár 11,369 frtot, Pancsova 8,112 frtot, Szombathely 7,758 frtot, Zombor 7,730 frtot, Szatmár-Németi 4,803 frtot.

S mert az utcán vagyunk, áttérhetünk az utczatisztításra. E czimen a következőleg vannak megterhelve városaink költségvetései: Pécs 18,366 frt, Pozsony 16,220 frt, Temesvár 14,116 frt, Kolozsvár 7,712 frt, Győr 6,400 frt, Sopron 5,384 frt, Kassa 4,200 frt, Szatmár-Németi 3,810 frt, Székesfehérvár 2,786 frt, Nagyvárád 1,200 frt. Az utczatisztítás terén

tehát Pécs első helyet foglal el. Négy város költségvetésében nincs nyoma, hogy ily czimen kiadnának valamit.

A színházra és a színészetre kiad: Temesvár 12,982 frtot, Szabadka 2514 frtot, Kassa 2001 frtot, Sopron 1973 frtot, Győr 1250 frtot, Szatmár-Németi 1236 frtot, Zombor 1200 frtot, Kolozsvár 1000 frtot, Székesfehérvár 500 frtot, Szombathely 100 frtot. Pécs s kivüle még három város ebből a rovatból hiányzik.

Kövezetre, utakra, hidakra (részben más alapokból) következők a kiadások: Pozsony 100,146 frt, Temesvár 49,461 frt, Kolozsvár 46,899 frt, Nagyvárád 45,926 frt, Győr 44,405 frt, Szabadka 39,719 frt, Kassa 34,093 frt, Zombor 32,993 frt, Sopron 26,360 frt, Pécs 25,808 frt, Pancsova 16,500 frt, Székesfehérvár 13,958 frt, Szatmár-Németi 11,713 frt, Szombathely 5502 frt.

A csatornákra: Pozsony 12,785 frt, Sopron 10,902 frt, Győr 10,000 frt, Szatmár-Németi 5145 frt, Kassa 3202 frt, Székesfehérvár 2137 frt, Nagyvárád és Zombor 4—400 frt, Szombathely 350 frt, Pancsova 180 frt.

Kegyuri kiadások: Kassa 23,926 frt, Szabadka 14,850 frt, Temesvár 11,097 frt, Pécs 8415 frt, Pozsony 8039 frt, Székesfehérvár 7674 frt, Győr 3850 frt, Sopron 2821 frt, Nagyvárád 2798 frt, Pancsova 1696 frt. Egyházi segély czimén nem katolikusoknak kiad: Kassa 2411 forintot, Győr 1727 frtot, Székesfehérvár 80 frtot.

Iskolákra a következő összegek vannak felvéve: Szabadka 91,833 frt, Kassa

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

A törvény nevében.

Fiatal éveimben nagyon vig legény voltam, és a vármegyében nem volt olyan czéczó, melytől elmaradtam volna. Persze, hogy a sok mulatságra csakhamar ráment kis vagyonom, és mire megférhiesodtam, a hiremnel csak adóságaim voltak nagyobbak. Kis birtokom a törvénynevében dobra került, én meg elmentem a fővárosba szerencsét próbálni. Miután régi ismerőseim és barátaim mind elhuzódtak tőlem, kénytelen voltam új ismeretséget kötni és a legelső kínálózó alkalmat felhasználtam, hogy disztagnak lépjek be egy külvárosi asztaltársaságba, mely a murizások terén szerzett érdemeim elismeréséül csakhamar elnökül megválasztott.

Egy este épen a vacsorához gyttlekeztünk, mikor vendéglőstünk a röstelkedés fátyolozott hangján azt az örömhirt közlé, hogy legnagyobb sajnálatára ma nem lesz vacsora, mert a felesége lebetegedett és — három egészséges utódnak adott életet.

Én ezt a háromszoros örvendetes eseményt azonnal hivatalosan tudattam az asztaltársaság többi tagjaival és rendkívüli gyűlést hívtam össze a további intézkedések megbeszélésére. Egy kefekötő tagtársunk, a kinek az álmoskönyvek literatúrájában nagy jártassága volt, kimerítő indokolás után azt az indítványt tette, hogy a legközelebbi huzáson tegyünk három számot a lutrira, és a nyereséget a vendéglős három újdonszült gyermekének felruháztatására fordítsuk.

Nekem rendkívül megtetszett az eszme, és minthogy egy kicsit babonás is voltam, majd nem biztosra fogtam, hogy a három számot eltaláljuk. Nagy kedvem kerekedett külön is meg rakni a szerencsés számokat, mert hát mi tagadás benne, magamnak is már jól esett volna egy jó új télikabát, nem is szólván kalapomról, mely szinte áhitozott már a kiérdemelt nyugalom után.

A kefekötő látnoki indítványa csakugyan meghozta a kívánt sikert; mert nemcsak az asztaltársaság, hanem én is szép összeget nyertem a lutrin. Első dolgom volt eltitkolni a váratlan szerencsét, hogy kedves cimboráimat

ne tegyem ki a sárga irigység gyötrelmeinek, és kerestem ürügyet az asztaltársasági elnökségről való lemondásra.

A nyert pénz szép kis összeg volt, melyből észszerű beosztás mellett egy szál ember hosszú ideig gond nélkül éldelegélhetett. Fel tettem magamban, hogy visszavonulok a zajos élettől és boldog nyugalomban élek valamely félreeső utcában, a hol szerény munka mellett zavartalanul folynak az egyforma napok . . .

Azonban minél jobban kerestem a nyugalmat, annál jobban került. A háznépek előtt már mindjárt az első hetekben föltűnt visszavonultságom és valahányszor jönni vagy menni láttak, azonnal összedugták fejeiket, hogy titokzatosan suttogjanak. Én nem törődtem a dologgal és ártatlanságom tudatában a gyertyagyújtás után azonnal jól befűggönyöztem ablakaimat.

Egy reggel beállit hozzám, a szokásos kopogás nélkül, a házmaster kíséretében két ismeretlen ur. A házmaster baljóslatu tekintete rosszat sejtetett velem, mire én meghökkenve néztem a jövevények elé.

62,569 frt, Temesvár 56,415 frt, Pécs 55,428 frt, Kolozsvár 50,823 frt, Zombor 46,543 frt, Nagyvárad 46,530 frt, Székesfehérvár 46,292 frt, Sopron 45,982 frt, Szatmár-Németi 38,629 frt, Pancsova 30 ezer 694 frt, Győr 30,208 frt, Pozsony 22,868 frt, Szombathely 13,672 frt.

A főreáliskola főtartására: Pozsony 10,028 frt, Sopron 9522 frt, Győr 6056 frt, Székesfehérvár 6000 frt, Temesvár 5175 frt, Nagyvárad 5100 frt, Pécs 4150 frt, Kassa 4000 frt.

A városok adósságára enged érdekes bepillantást a következő rovat, melyben azon összegek vannak felvéve, a mit egyes városok kamatok fejében és tőkék törlesztésére fizetnek, még pedig ezen sorrendben: Kassa 113,950 frt, Pozsony 93,330 frt, Szabadka 91,605 frt, Sopron 71,191 frt, Nagyvárad 64,737 frt, Temesvár 57 ezer 500 frt, Székesfehérvár 37,760 frt, Győr 28,466 frt, Zombor 27,338 frt, Pécs 25,974 frt, Szatmár-Németi 24,550 frt, Pancsova 9481 frt, Szombathely 5847 frt, Kolozsvár nem szerepel e rovatban.

Katonaságra ezen sorrendben költenek városaink: Kolozsvár 34,616 frt 40 kr, Szabadka 31,088 frt, Pozsony 22,167 frt, Kassa 22,000 frt, Győr 18,482 frt, Pécs 12,926 frt, Székesfehérvár 9587 frt, Sopron 5056 frt, Szatmár-Németi 2820 frt, Nagyvárad 2557 frt, Szombathely 420 frt, Pancsova 300 frt.

Végül kórházi ápolási díjak, szegények és árvák segélyezése czimén fizetnek: Pozsony 20,361 frt, Zombor 14,335 frt, Székesfehérvár 13,261 frt, Győr 12,900 frt, Sopron 12,764 frt, Pécs 11,979 frt, Szatmár-Németi 11,800 forint, Nagyvárad 11,200 frt, Kassa 9630 frt, Kolozsvár 7501 frt, Temesvár 5000 frt, Pancsova 4330 frt, Szombathely 3500 frt.

* * *

Az egyes városok főbb kiadási tételeit a fentebbiekben ismertettük.

Az összehasonlítás teljessége kedvéért már most áttérünk városaink bevételeinek számszerű egybevetésére.

Mindenekelőtt úgy a városok birtokból eredő, dijszedési jogaikban gyökeredző s egyéb czimen befolyó jövedelmei-

nek kimutatását adjuk elő és végül a pótdadó arányait.

Legelődíjak és fűbérek czimén a bevétel: Szabadka 46,227 frt, Székesfehérvár 10,403 frt, Kolozsvár 8516 frt, Győr 7800 frt, Temesvár 7200 frt, Pancsova 6246 frt, Pozsony 2670 frt, Szatmár-Németi 2529 frt, Nagyvárad 2380 frt, Pécs 2095 frt, Sopron 1876 frt.

Vásár- és sátor-díjak: Nagyvárad 39,204 frt, Szabadka 25,020 frt, Szatmár-Németi 17,791 frt, Szombathely 12,500 frt, Győr 7100 frt, Sopron 5245 frt, Pozsony 5200 frt, Pancsova 770 frt. Helypénzekben (némely városban az előbbiekkel együtt): Pécs 30,565 frt, Nagyvárad 20,922 frt, Pozsony 19,000 frt, Győr 16 ezer frt, Székesfehérvár 13,954 frt, Zombor 10,000 frt, Sopron 7598 frt, Pancsova 3956 frt.

Megjegyezzük, hogy Kassa, Kolozsvár és Temesvár városok fenti két czimból eredő jövedelmei a kövezetvám-jövedelmekben vannak fölvéve.

Kövezet-, ut-, hidvám: Temesvár 114 ezer 686 frt, Kolozsvár 81,387 frt, Nagyvárad 70,070 frt, Kassa 49,451 frt, Győr 44,405 frt, Szabadka 34,270 frt, Székesfehérvár 25,836 frt, Pécs 25,452 frt, Pozsony 24,810 forint, Sopron 23,809 frt, Pancsova 16,500 frt, Szatmár-Németi 10 ezer frt, Zombor 4000 frt.

A katonaság után közvetlen jövedelmük van: Kassa 80,947 frt, Kolozsvár 41,147 frt, Sopron 40,727 frt, Székesfehérvár 25,642 frt, Pozsony 23,120 frt, Pécs 17,529 forint, Szabadka 16,668 frt, Győr 12,004 frt, Nagyvárad 5988 forint, Szatmár-Németi 1227 frt, Pancsova 500 frt, Szombathely 140 frt.

Szántóföldek és rétek hasznóbéreiből: Szabadka 308,806 frt, Székesfehérvár 46 ezer 994 frt, Kassa 39,102 frt, Temesvár 37,510 frt, Zombor 28,450 forint, Sopron 27,908 frt, Pancsova 25,964 frt, Győr 23,974 frt, Pozsony 21,650 frt, Nagyvárad 11,507 frt, Kolozsvár 10,605 frt, Szatmár-Németi 7272 frt, Szombathely 3409 frt, Pécs 2512 frt.

Az italmérési jog megváltása után kamat: Nagyvárad 81,000 frt, Kassa 66 ezer 820 frt, Kolozsvár 65,749 frt, Sza-

badka 46,604 frt, Pécs 31,641 frt, Zombor 28,826 frt, Szatmár-Németi 24,156 frt, Székesfehérvár 14,004 frt, Győr 13,862 frt, Temesvár 9751 frt, Sopron 6581 frt.

Városi fogyasztási pótdóban: Temesvár 32,400 frt, Kassa 27,240 frt, Pancsova 23,000 frt, Pozsony 20,000 forint, Győr 20,000 frt, Sopron 16,043 frt, Szabadka 13,122 frt, Szatmár-Németi 9100 frt, Pécs 3500 frt, Nagyvárad 650 frt.

Birtokváltozási illeték: Szabadka 15 ezer frt, Pécs 8500 frt, Temesvár 6 ezer frt, Zombor 6 ezer frt, Győr 3300 frt.

Szemétkihordási díjak: Pécs 4663 frt, Pozsony 2500 frt.

Vágóhídi díjak: Nagyvárad 16,897 frt, Szabadka 15,404 frt, Kolozsvár 11,000 frt, Kassa 10,000 frt, Győr 5800 forint, Székesfehérvár 3441 frt, Zombor 2600 frt, Pécs 1898 frt, Szombathely 1850 forint, Pancsova 950 frt.

A mennyiben a fent részletezett bevételek elegendő fedezetet nem nyújtanak, a hiányzó összeget, mit alább részletezünk, a különféle czimű pótdadók fedezik.

Ilyen hiány alapján a városok ekként csoportosulnak: Pozsony 220,484 forint, Sopron 154,227 frt, Temesvár 124,402 frt, Győr 110,233 frt, Kolozsvár 102,072 frt, Pécs 94,886 frt, Szabadka 93,260 frt, Nagyvárad 93,088 frt, Székesfehérvár 84 ezer 45 frt, Zombor 76,702 frt, Szatmár-Németi 63,000 frt, Pancsova 47,500 frt, Kassa 42741 frt, Szombathely 40,090 frt.

Ezen hiányok a következő czimű és magasságu pótdadókban nyernek fedezetet:

Szatmár-Németi 40% községi és 30% iskolai s egyházi adó, összes pótdadó tehát 70%.

Sopron 49% községi, 6⁵/₁₀% utadó, 3% házbér krajczár: 58⁵/₁₀% pótdadó.

Győr 55% községi pótdadó.

Székesfehérvár, Pancsova 50% pótdadó.

Zombor 43% pótdadó.

Nagyvárad 25% községi, 5% községi iskolai, 2% ipariskolai, 10% utadó, 42% pótdadó.

Kolozsvár 42% pótdadó.

Pozsony 20% községi, 13% utadó, 2% csatornázási, 5% házbér krajczár, 40% pótdadó.

— A törvény nevében — szól az egyik zord hangon kék czédulát tartva az orrom elé.

— Uram, válaszolék a nyugodt lelkiismeret biztonságával, ez az irat nem nekem szól. Én lágymányosi Mányossy Márton vagyok, a ki már öt év óta nem kaptam a postával semmit, sem én nem biztam meg a postát, hogy másnak szállítson valamit.

— Majd kitudódik, — viszonzá kétkedőleg a hármasküldöttség szónoka; csak tessék vellünk jönni a főkapitánysághoz.

Mikor láttam, hogy ellenvetéseim a gyanut csak növelik, elmentem a két detektívvel a rendőrséghez, hol egy órai kihallgatás után megtudtam, hogy rendes életmódom és csöndes magaviseletem a háznépben azt a gyanut ébresztette, hogy a „poszkiszli“ eltűntetésében bűnrészes vagyok, és siettek följelentést tenni ellenem a főkapitányságnál, mely már hetek óta rendőri felügyelet alatt tartotta minden léptemet.

A sajnos félreértés felderítése után feltettem magamban, hogy nyugalمام biztosítása czéljából ezentul mégis csak beártom magamat

egy kicsit a mások dolgába is, és mikor pár nap múlva a házmesterné heves szóharezot vitt egy lakó szakácsnéjával, én menten az udvar közepén termettem, és hogy csillapítólag hassak, majd a szakácsnének, majd a házmesternének adtam igazat. Azonban az én dicséretes igyekezetemnek dacára ők egyre jobban neki melegedtek, a röpke szavak súlyos tettekkel változtak át és a két ellenfél vérző orral és tépett hajjal hagyta el a harez rosszul kövezett mezejét.

A dolog a törvényszék elé került, és mind a ketten rám hivatkoztak; az egyiknek mentő, a másiknak pedig terhelő tanuja legyek.

Nyugalمام megint hosszú időre fel volt dulva. Összesen 8 szor lettem megidézve: 3-szor a rendőrségre, 2-szer a vizsgálóbíró elé és ugyancsak háromszor a végtárgyalásra, melytől, midőn másodszer elmaradtam, a törvény nevében ötven forintnyi bírságot vetettek ki rám, a mit tüstént ki is fizettem, mert különben a két verkedő fél között én kerültem volna a dutyiba.

A mint így a törvény rendje fölött tündöve hazafelé tartottam, véletlenül belebot-

tam egy zsinorba, melyben egy velem szembe jövő ur kis ölebet sétálni vezetett.

— Maga egy vén teve! — röffent rám az ebtulajdonos oly arezkifejezéssel, mely még a szavánál is százsorta sértőbb volt.

No most — gondolám — van végre nekem is alkalmam a törvény nevében követelni és siettem panaszt emelni a járásbiróságnál becsüleisértés miatt.

Az ebtulajdonos a tárgyaláson megjelent, és a bíróság előtt ismételte szavait. Én győzelmes pillantást vetettem a bíróra, aki azonban a vádlottat legnagyobb meglepetésemre fölmentette, mert, miként az indokolásban nagy tudományossággal kifejté, „az inkriminált kifejezés egy oly állatnak neve, mely, tekintve az illető vidék körülményességeit, úgy utászati, mint táplálkozási szempontokból a benszülöttek hasznára lévén, mint a rossz tulajdonságok jelölésére alkalmatlan elnevezés, törvényeink értelmében a sértés fogalmát meg nem állapíthatja. A mi pedig a vén szót illeti, tekintve, miszerint panaszos születési bizonyítványa, valamint saját vallomása szerint is az ötvenedik életévet ép e

Szombathely 38% pótdó.
Pécs 36¹⁰/₁₀₀% pótdó.
Temesvár 35% pótdó.
Szabadka 16% községi és 4% kölcsöntörlesztési adó, 20% pótdó.
Kassa 19% pótdó.

Egy szembeszökő statisztikával fejezzük be közleményünket.

Nevezetesen a katonaság révén a fenti adatok szerint nyer (közvetlen bevételekben): Kassa 58,947 frtot, Sopron 35,669 frtot, Székesfehérvár 16,055 frtot, Kozlovár 6730 frtot, Pécs 4603 frtot, Nagyvárad 3431 frtot, Pozsony 953 frt.

Ugyanerre ráfizet Szabadka 14,420 frtot, Győr 6478 frtot, Szatmár-Németi 1593 frtot.

A ráfizetés egyszerű oka a kellő mennyiségű rendes laktanyák hiánya, a mint hogy az előbbi városok szembeszökő nyeresége a laktanyák létezésében leli magyarázatát.

És ezért remélhetjük, hogy Pécs bevételei e czímen is növekedni fognak, ha a már tervezett laktanyákat kiépítetteti.

HIREK.

— **(A belvárosi plébános-választás.)** Érdekes és zajos közgyűlése volt a városnak esztörtökön délelőtt. A főispán erre a napra hívta össze a bizottsági tagokat rendkívüli közgyűlésre, hogy a betöltendő belvárosi plébánosi állásra választás útján jelöljék ki azt, a kit a város mint kegyur a püspök elé terjeszt kinevezés végett. A bizottsági tagok — az izraeliták kivételével, a kik közül csak négy jelent meg s három szavazott — teljes számmal gyűltek össze, s bizony tisztujtáson kívül aligha verődik össze ilyen teljes szám úgy a városatyák padsoraiban mint fönt a karzaton, mely majd leroskadt az érdeklődők nagy seregétől. Lent a teremben folyt a korteskedés titokban és látható alakban. Ez utóbbit a két Károly testvér — Ignác és Mátyás — gyakorolta nagy tüzzel, mindketten azzal a különben dicsérendő elvvel harcolva a maga jelöltje, Germann mellett, hogy okvetlenül pécsi szülöttet hozzanak be a belvárosba is plébánosul. Jóval tíz óra után a nagy zsivajban megkondul a főispán csengettyűje s Kardos Kálmán főispán megnyitotta a rend-

kívüli közgyűlést — előrebecsátva, hogy a vezetékek ügyét lett volna hivatva a közgyűlés tárgyalni, de az csak e hó végével kerülhet ide, addig is legfontosabbnak tartotta az üresen álló belvárosi plébánosi szék betöltését. Az eljárásra nézve ajánlotta, hogy a régi szokást tartsák meg, t. i. hogy abszolút többség kívánassék a négy folyamodó között s a két legtöbb szavazatot nyert között új szavazás ejtessék meg. Károly Ignác esperes plébános szólásra jelentkezett s bele is kapott volna, ha a főispán nem figyelmezteti, hogy a választás előtt van még egy tárgy: a legutóbb megválasztott bizottsági tagok igazolása. Károly Ignác leült s a főjegyző fölolvasta az igazoló bizottság jelentését, mely szerint Hartl Ferencz, Záray Károly dr. és Kelemen Mihály dr. legújabbán megválasztott bizottsági tagok igazoltattak. A gyűlés megéljenezte őket. Ez alatt a serényen korteskedő Károly Náci annyira belemertült a szavazólapok osztogatásába, hogy észre sem vette, mikor a főispán szép csendesesen rátért a plébánosválasztás ügyére s fölolvastatván a négy pályázó: Haragó József, Jozgits János, Germann János és Magenheim József — neveit kijelelte a szavazatszedő bizottságot, és pedig Szeredy József elnöklete alatt Egry József és Károly „Náci” — így mondta a főispán — bizottsági tagokból. Hatalmas kaczagás tört ki erre, maga a főispán majd ledőlt a székéről, akkorát mulatott a saját csinje fölött, s Károly Náci — palástolhatatlan zavarában oda is lépett már a szavazatszedő asztalhoz, mikor hirtelen eszmét kap s a marokra fogott szavazólapokkal meglistával tele kétkezével integet, hogy szólni akar. „Tőlem függ — mondta — hogy elfogadom-e a kiküldést, én tehát ezennel nem fogadom el, mert . . . kérem itt (s a cédulekkal tele két markával hátra mutat) rám szükség van.” Nosza, erre még erőteljesebben tört ki a mindig kedélyes városatyákból a kaczag s hamarosan Buregh Antalt ültették szavazatszedőnek. Aztán megindult a szavazás a névsor szerint. Beadatott 97 szavazat, melyek közül — az összeolvasás alkalmával — egy, mivel kettős volt (Jozgits és Magenheim) megsemmisítettett. A szavazatok ekkor így oszlottak meg: Germannra esett 31, Magenheimra 45, Haragóra 16, Jozgitsra 4. Abszolút többség nem lévén új szavazás kezdődött Germann és Magenheim között. A várakozás a legfeszültebb lett most, mindenki kíváncsi volt, hogy a Jozgits- és Haragó-pártiak melyikhez csatlakoz-

nak. A Károly-ok megfeszített erővel dolgoztak fölhasználva az utolsó pillanatokat is, hogy a Haragópártiakat magukhoz ragadják. Mások kedélyesebben fogták föl a dolgot s totalizátort rögtönöztek. Erreth és Piacsek arra fogadtak két üveg pezsgőbe, hogy Magenheimnak lesz-e legalább 56 szavazata s mikor az 56-on is játszva futottak át a Magenheimra esett szavazatok, akkor Piacsek nagyot rikkantot, hogy „Iszunk!” — ami szintén nem kis derűtséget keltett. Károly Náci az olvasás alatt Szeredy szavazatszedő bizottsági elnök háta mögött állt s ellenőrizte és jegyezte a szavazatokat. Mikor az utolsó is fölolvasta Szeredy, hátrafordult az espereshez: „No plébános ur, Magenheimnak sem volt jobb kortese mint a plébános ur.” A szavazás eredménye ez volt: Magenheim Józsefre esett 61, Germann Jánosra 37 (ezen kívül beadatott még egy üres lap) s így a főispán, a jelenlevők éljenezése között Magenheim József pécsbelvárosi adminisztrátor káplánt mondotta ki, mint a kit a város kegyurasága a megyés püspöknek belvárosi plébánosul bemutatni fog kánoni beiktatás végett. — Még egy pontot, a loavató bizottság megválasztását intézte el ezután csak úgy formaképen a közgyűlés, de bizony erre az általános zajban senki ügyet sem vetett, s amennyire a főjegyző s a főispán szája mozgásából ki lehet bűzölni, megörökíthetjük, hogy a loavató bizottság maradt a régi. Hogy kik azok a régiek, azt tán maguk azok a régiek se tudják. — Érdekes körülmény játszik össze e plébános választással s ez az, hogy Magenheim, mint az idén elsőnek kinevezendő plébános, a néhai Pollák kanonok által tett azon alapítvány ez évi kamatját fogja elnyerni, melyet a boldogult kanonok az évenként elsőnek kinevezett káplán segélyezésére hagyományozott.

— **(Bőjti prédikációk.)** Az idén a nagyobbjti szentbeszédek az egyes plébánia-templomokban a következő szónokok tartják: a belvárosi plébánia-templomban minden hétfőn délután 3 órakor Walter József segédlelkész; a budai külvárosi Ágoston-templomban Zsuljevics Márton segédlelkész; ugyanitt vasárnaponként reggel 7 órakor magyar szentbeszéd tartatik; a Ferencziek templomában minden pénteken d. u. 3 órakor Francis Nándor atya.

— **(A dalárda farsangi estélye.)** Hushagyó kedden este jóízű bohóságokkal bucsuztatta el a „Pécsi Dalárda” az ideli rövid farsangot. A minden évben tartani szokott farsangi estély rendesen nagy számu közönséget vonz a „Hattyu”-ba, mert ezeknek az estéknek

hónapban átlépte és az emberi kor véges voltánál fogva az öregség, illetve vénség az évszámokhoz közeli esztendőkből kezdődik, a vén szónak sértési szándékkal jelentőségétől a bíróságnak eltekinteni — és a vádlottat az ellene emelt vád alól fölmenteni kellett.

Nem apelláltam; hanem fölöttem magamban, hogy visszatérek az én asztaltársaságomhoz és keresem a borbau az — igazságot.

Egy asszonyról.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Ön is bizonyára egyetért velem abban, — hogy ideje már egyszer, ama phantáziaszülte leányaimat, kiket poezisszegte hosszú pályám megfutásán megénekeltem — férjhez adnom. Nem akar ez, tisztelt szerkesztő ur, gorombaságra hajló sottise lenni ama bizonyos bekötetlen fejjel járó kisasszonyok ellen, — hiszen igazán utolsója lenne álmaimnak a matriculaböngészés — csak épen követ akarok vetni az én apai szívemre, — mely bűnös — hogy ők még mindig pártában várják a jó szerencsét.

S azért akarok most, legalább egyet közülök koszorús fejjel vezetni be t. szerkesztő ur hasábos anyakönyvébe. Talán akad még számunkra — nem egy pap — csak egy — szedőgyerek. . .

Pedig bizony bajos dolog egy olyan asszonyról ilyen hivalságos beszédet folytatni, — a ki túl jár e földi, gyarló dolgokon, s hona — akár a napnak — a csillagok között van. S a ki — ha le is száll e sárból és könnyelműségből összegyűrt golyóra, — kimegy lakozni oda valami himes rétre — csupa jótékonyaságból, — hogy az a piros pipacs életet adjon annak a sok halvány, illattalan virágnak, — a kik olyan egyformák — mintha mind egy enruhát viselnének. . .

Ez a szép asszony, tudom, haragudni fog reám, hogy a környezetét — e halvány virágokat, — a kiket elfelejtett ugyan Linné besorozni — de ha tette volna, bizonyára a kardleveltek közé helyezi vala, — így az ő árnyékába helyezem. Haragudni fog tudom, de „ők” igazat fognak nekem adni, s be fogják ismerni, hogy mellette árnyéokra van szüksége minden szívvel, minden jobb érzésekkel megáldott halandónak.

Én — a ki távol állok tőle — csak bámulom. Bámulom a szellemét, bámulom a — jótékonyaságát. (A szépségét is ideiktattam volna bámulandóul, — de nem mertem, mert férje van.) És bámulom büszkeségét sütkérező gárdista-virágaira. Büszke reájuk — akár pl. a katonatiszt a portocépé-jára. (Biztosítom, szerkesztő ur — egész véletlenül jöttem erre a gondolatra.)

A jótékonyaságáról tettem említést. Jótékony bizó. Jótékony a jótékonyak között. Keze, — mikor a párolgó nőegyleti teát tölti — és mikor barátságra nyújtja, hogy megszorítsam — egyaránt jóságos, áldást adó.

Remélem eme pár sorért is, — a mit neki, hozzá irtam, — kijár egy kézszerítés. Csakhogy én leszek az, aki megtoldom valamivel. Egy kézszerítéssel.

Fogadja tisztelt szerkesztő ur tiszteletem nyilváníását.

Sz--sz G--a.

régóta megállapított jó hírek van, ahol a közönség kedvére kikaczaghatja magát a burleszk-produkciókon. Hanem az ideit még az előzőknél is nagyobb számmal látogatta a közönség, mert jó hír előzte meg az estét — s a családja be is váltotta a hozzá fűzött várakozást. Műsora — bár kissé sok volt benne a karének, — változatos bohóságokkal szolgált ezuttal egyetlen egy német szám fordult benne elő, a többi mind magyarul énekeltek az előadók. Különösen nagy hatást idéztek elő a többek között: a Slaviansky-féle parodia, mely az itt járt orosz daltársulat eredeti produkcióit — természetesen kiforgatva — bohó szöveggel és fölfogással tette kaczagtatóvá; aztán a két galicziai izraelita (Borner és Haksch) ismert kettős kupléi, melyeket — ujjakkal megtoldva — az idén közkívánatra vettek elő; utána Borner soló kupléi, melyeknek néhány helyi vonatkozása verse keltezt közderültséget s legvégül egy fölséges olasz opera parodia ragadta homéri kaczagásra a közönséget. Ebben a darabban kivált Simacsek mint kolorator operanékesnő falfestéssel, no meg egész nőies megjelenésével keltezt nagy hatást, aztán mellette Borner a megcsalatott és bosszútól líhegő férj, Böhm a csábító tenorista és Strohmayr az áruló intrikus szerepében működtek közre, hogy a közönség véges végig ki ne jöjjön a nevetésből. Szóval a „Hattyu“ rég nem látott és hallott vidámságtól rengett az egész estén, mely csinos jövedelemhez is juttatta a reá szolgált dalegyesületet.

— **(Helyőrségi estély)** rendezősege lapunk útján tudatja a közönséggel, hogy a legközelebbi tiszti estély e hó 21-én, a jövő szombaton este 8 órakor tartatik meg.

— **(Elgázolták a lovak.)** Csordás János budafai fuvarost szerdán délben két megvadult lo elgázolta és patáival irtozatosan megsebesítette a fejét. Az eset következőképp történt: Túr Mihály molnár kocsisa az udvarban a kocsi trágját rakott, midőn a ház kertjéből baromfiakat hajtottak át a kerítésen. A nagy szárnycsattogástól és a baromfiak zsvajától a lovak megbokrosodtak s mielőtt a kocsis megfékezésükre siethetett volna, a kapun ki s a város felé száguldottak. Csordás János budafai fuvaros, ki az nap reggel fát hozott a városba s most hazafelé tartott, a vámház körül ép azal volt elfoglalva, hogy a sikoson elesett egyik lovát lábra segítse. E közben nem vette észre a hátulról fenyegető veszélyt: a vadul rohanó lovak az utjokba eső Csordáson keresztül gázoltak. A szerencsétlen fuvarost, ki súlyos sérüléseket szenvedett, szánra tették és a városi kórházba szállították. — Nem hagyhatjuk említés nélkül azt a megbotránkoztató eljárást, hogy a vértől teljesen elborított és sebekből eltorzított szerencsétlen embert nyitott szánon letakaratlanul, az utcán járó közönség szemeláttára vitték végig a városban. A rendőrközegeknek lehetne annyi emberbaráti érzékük, ha már aethetikai nincs is, hogy ilyen jeleneteknek ne tegyék ki a közönséget, mely borzadással teli undorral fordult el az eléktelenített emberarcztól, melyet valósággal közszemlére tettek ki azon a pusztán szánon.

— **(Kémény tűz.)** volt szerdán este 1/2 10 órakor a Ferencziak-utcában. Németh Béla házában egy kémény fogott tüzet, melyből azonban szerencsére nagyobb baj nem keletkezett, mert a helyszínen termett tűzoltók gyorsan elejét vették a tűz tovább terjedésének.

— **(Cyclorama.)** Érdekes láttnivalókat foglal magában ez a szokatlan czim, mely nem egyebet akar jelenteni, mint azt, hogy a föld különböző és nagyszámu természeti és táj szépségeit, országok szerint, ciklusokra osztva mutatja be Kleist Ede földrajzi panorámája. A láttnivalók a corson, a központi takarékpénztár épületében, egy bolthelyiségben vannak fölállítva s hétfő óta valósággal özönlik oda a szép tájak, természeti ritkaságok iránt érdeklődő közönség. Mert Kastiana cycloramája csakugyan érdekes, s a megtekintésre érdemes. A ki nem teheti meg azt, hogy országokat beutazzon, az pár krajczárért itt valósággal beutazhatja a föld legnevezetesebb részeit. A hatás, melyet e cyclorama-beli üvegfenykepek s a hozzájuk nagy ügyességgel és természetűséggel készített plasztikus részek gyakorolnak, ugyanaz, mintha az eredetét látná. Sőt akik már az itt látható vidékeken jártak, azok is elragadtatással fogadják a viszontlátott tájképet, melynek jól ismert minden legesekelebb részecskéjét a legnagyobb

hűséggel látja reprodukálva. Hétfőtől tegnapig Schweiz gyönyörű tájai voltak láthatók, tegnap Olaszország és Sicilia került sorra s lesz látható hétfőtől. Minden hétfőn és pénteken új ciklust állítanak föl, s amely ország képeit mutogatják, annak a lobogója jelzi kívül a ciklus tartamát. A cyclorama megérdemli, hogy ajánljuk a közönségnek, de megérdemli azt is, hogy a közönség — ha élvezni és tanulni akar — fölkeresse.

— **(Új körorvos.)** A sokat emlegetett ráczpetrei körorvosi állás is valahára be van töltve Gutmann Dezső dr. fiatal értelmes orvossal, ki állását már elfoglalta.

— **(Bolt tűz.)** Csütörtökön délután 1 órakor tüzi láрма támadt Pfeffermann és Schön czégnak a városház mellett levő boltja előtt a honnan hatalmas füstgomolyok törtek elő. A nagy füst miatt, mely az egész boltot betöltötte a tűz keletkezési helyét nem lehetett látni, csak midőn a bolt hátulsó részén levő ablakokat bezúzták s az így támadt légáramlat a füstöt kihúzta, tudtak ráakadni a tűz fészkeire. A tűz valószínűség szerint akkép keletkezett, hogy a kályha közvetlen közelébe aggatott holmik a kályhától, — mely két polez között állt — tüzet fogtak. S így csak a gyors intézkedésnek köszönhető, hogy a vétkes könnyelműségnek nem lett károsabb következménye. A czégnak így is elég nagy a kára, mert a mit a tűz nem emésztett föl, azt tönkre tette a füst és a fecskendő vize — ha elgondoljuk, hogy az említett czég csupa apró csecsebecsékét árult, amik — hivalgó falusi asszonyoknak száruvák — bizony amúgy sem az örökkévalóságra készültek.

— **(Halálozás.)** Ölv. D a e m p f Károlyné, született Haidekker Rozália e hó 13-án elhunyt 67 éves korában. Temetése holnap vasárnap délután megy végbe.

— **(Honvédpóttartalékosok behívása.)** A város katonai ügyosztalya a múlt héten küldte szét a behívókat a honvédpóttartalékos ujonczok részére, kiknek tavaly kellett volna bevonulniok, de a bevonulás erre az évre halasztatott. A behívottaknak márczius elsején kell jelentkezniök a honvéd-parancsnokságnál, 8 heti kiképzés végett.

— **(Bábaképző intézet Pécsen.)** A megye törvényhatósága — Mendl Lajos dr. megyei főorvos előterjesztésére — tudvalevőleg elhatározta, hogy bábaképző intézet fölállítása iránt a székvaros törvényhatóságával érintkezésbe lép. Átiratot is intézett a városhoz, fölhíván a közös intézkedésre. A város tanácsa kérdést intézett a városi kórház igazgatóságához, honnét azt a választ kapta, hogy ily intézet fölállítása igen czélszerű lenne, mert anyag elég van a megye területén; az intézet elhelyezése végett azonban külön pavillon fölállítása válik szükségessé a kórház telkén, mert a kórház belsejében nincs az intézethez szükséges elegendő helyiség.

— **(A szegény diurnistákért.)** Baranyavármegye alispánja a napokban nemes intencióju fölterjesztést intézett a miniszteriumhoz. Előre bocsátva, hogy a vármegye pénztárában különböző alapok, így a jegyzői nyugdíjalap, pemesi alap, inséges alap stb. különféle néven nevezett alapok külön-külön kezeltetnek, a mi sem nem czélszerű, sem nem szükséges, mert csak nehézségekre ad okot: az alispán ezeknek kumulatív kezelését ajánlja. Szerinte a különböző alapok, kitüntetve egyenként azoknak nagysága, együttesen lennének kezelendők. S mivel külön költséggel a kezelés úgy sem jár, s elvégre a félig-meddig még is csak idegen természetű alapokkal a megye vesződik, nagyon méltányos lenne, ha az ezen alapokból származó kamatok egy részét megyei czélokra lehetne fordítani. Szily László alispán ebből a megyei diurnisták segélyezésére óhajtott teremteti. A fölterjesztésben ecseteli a diurnisták nyomorát, kik napról-napra élnek s vénségükre koldusbotra jutnak. Ha a miniszter megengedi, hogy egy ilyen alap létesíttessék, akkor a megye szolgálatában fáradozó „napszamos“-ok időnként föl-fölmerülő nyomorukban segélyezhetők lesznek. Nagyon kívánatos lenne, ha a szép számdék megvalósulhatna.

— **(Öngyilkos pénztáros.)** Szegszárdon Rill János, a róm. kath. iskolapénztár pénztárosa, a fölötti bánatában, hogy az iskolaszék felügyelő bizottsága hirlapilag föl szólított a pénztár megvizsgálására, fölakasztotta magát. Szegszárdon városzerte érdeklődnek a fiatal ember öngyilkosságának igaz oka

iránt; mert némelyek szerint az ok nélkül volt gyanúsítás is elégséges volt a végzetes elhatározásra.

— **(Statisztikai adatok a pécsi posta és távirda hivatalok 1890. évi forgalmáról.)** A pécs városi-, bukkányi-, külvárosi-, szigeti külvárosi-, porcellán- és gyengyári-, bányatelepi és sátoztábori postahivatalok múlt évi forgalma következő volt: Érkezett 468080 bérmentes, 4560 bérmentes levél, 241600 egyszerű és válaszos levelező lap, 112440 nyomtatvány; 7520 áruminta, 104600 díjmentes levél, egyéb levélpostai küldemény; 59120 díjköteles és 9600 díjmentes ajánlott és 2640 expressz levél. Körülbelül ugyanennyit tesz ki a föladott levelek száma, mi azonban nem számoltatik s így erről biztos adatok rendelkezésre nem állanak. Csomag érkezett 123280, pénzes levél ellenben 52320, a csomagokból volt 17640 utánvétellel 160800 frt értékben; az összes pénzeslevelek és csomagok értéke 31.283,800 frt és összes súlyok 293.700 kg. volt. Az utalványbefizetés kitett 2985781 frt 21 krt, a kifizetés 2975099 frt 96 krt; a takarékbefizetés volt 439998 frt 35 kr, a visszafizetés 77138 frt 29 kr. A valódi jövedéki bevétel az összes pécsi hivataloknál kitett 103325 frt 62 krt. Csakis a pécs városi távirda-hivatalnál feladatott összesen 24,356 drb távirat, melyekért 12,453 frt 17 kr. folyt be. — Ugyanitt közzé tesszük a pécsi posta és távirda igazgatóság 1890. évi ügyforgalmát is, mely a következő volt. Az igazgatósághoz beérkezett 34698 ügydarab, melyből 1890 december 31-éig elintéztetett 34671 db. s így 1891. évre csak 27 drb hátralék maradt. Hozzáadva a számosztalynak külön igtatója alapján 671 ügydarab számát, melyek azonban tárgy es nem érkezés szerint igtatattak, tehát az elintéztetett iratok száma az igtatási számmal jóval nagyobb, — az igazgatóságtól feladásra került 35680 közönséges, 2784 ajánlott levél, 620 kocsi postai küldemény és 624 távirat.

— **(A difteritis czimű multkori újdonságunkhoz)** a következő sorokat kaptuk: Tekintetes szerkesztő ur! Engedje, hogy becses lapjának mult számában megjelent, „A difteritis“ czimű cikkére némi megjegyzést tehessek, minthogy ebben az orvosok úgy vannak előtüntetve, mintha csupa irigységből ignorálnák és nem akarnák használni az ismert orvostársuk által föl talált és általa biztos gyanánt ajánlott szerét a difteritis ellen. Mar pedig senki sem a pécsi, sem más orvosoknak nem veheti szemökre, hogy bárhol sajátíthatnak el valami jót, vagy betegeknek nézve üdvöset, hogy azt azonnal föl ne használják: a védhimlőoltást, az antiseptikus eljárást és a többi, nincs, a ki nem gyakorolná, nem ajánlaná egyformán. Első és főfeltétele azonban minden valódi gyógyódnak, hogy az általa használt szer és annak alkalmazási módja titkos ne legyen; sőt Kochnak, a világhírű, elismert nagy buvárnak is méltán tettek szemrehányást az iránt, hogy a gümőkór ellen föl talált szerét nem mindjárt első közlésében, hanem csakis pár héttel később nevezte meg. A titkos szerek mindig a nyegleség, a reklám bélyegét viselik magukon. Az igazi emberbarát, ha csakugyan sikerül neki egy baj ellen egy biztos gyógyszer találni, annak mibenvoltát titokban nem tartja, hanem azon van, hogy minél több embertársára részesülhessen mielőbb fölfedezésének jótéteményében. Ez a punctum saliens az orvosoknak dr. Bors irányában követett eljárásánál. — Ha e nevezett urat, mint ezt becses lapja is annyira kiemeli, nem anyagi haszonkeresés vezeti szerének terjesztésénél, úgy nem is szabadna neki engedni, hogy mint épen most a difteritis számtalan helyen az ártatlan gyermekeknek egész seregét pusztítsa, hanem úgy emberbaráti, mint népszaporodási érdekből sietnie kellene szere alkatrészeinek mielőbbi közlésével, hogy orvos és nem orvos azt alkalmazhassa az e bajban pusztuló gyermekek megmentésére; az emberiség és a haza bizonyára minden kitelhető módon meg is jutalmazná azon férfit, kinek annyi életet sikerült a legönzettelenebb módon a hazának megtartani! — Egy orvos.

Mindezekre nekünk az a megjegyzésünk, hogy a fönt említett cikk nem a mi tollunkból eredt, mert azt Tóth Ödön dr. orvos írta az „Egyetértés“ számára, s mi az után közöltük, amint azt a közléskor jeleztük is. Közöltük pedig azért, mert pécsi fiúról s annak találmányáról van benne szó, ami még bizonyára nevezte-

tessé fog válni az orvostudomány történetében; természetesen csak akkor, ha föltalálója az „egy orvos“ által jelölt módon általánosítja szerét. Ebben teljesen megegyezünk az „egy orvos“-sal — s a Tóth dr.-nak multkor közölt cikkéhez azért nem fűztük e megjegyzésünket, mert a szó szerint való közléssel nem volt egyéb célunk, mint még az „Egyetértés“-be is — tehát irányadó lapba — fölvett cikket reprodukálni s a pécsi szülött találmányára — kiváló orvosi karunkra való minden mellékgondolat nélkül — fölhívni a pécsi közönség figyelmét.

— **(A népszámlálás eredménye Magyarországon.)** Az ország minden részéből fölterjesztett statisztikai adatok alapján odavetőleg már kiszámították Magyarország lakosságának létszámát. A számításnál 42 megyéből pozitív adatok szerepelnek, 21-ből azonban még csak valószínű az eredmény. Átlagos számítás szerint 15,100.000—15,200.000-nyi lélekszámot várhatunk, (a horvát tartományok népességét bele nem számítva,) vagyis 10 százaléknyi növekedést, amennyiben az 1880-adi népszámlálás szerint 13,728.622 lélek volt a lakosság. A kivándorlás nélkül, mely körülbelül 300 ezer houpolgártól fosztotta meg az országot, legalább is 15 és fél millio lakosságra számíthatunk volna. Az ország szíve, a nagy Alföld, aztán a Körösmellék és az egész Tisza mente, tehát épen az a vidék, hol a magyarság legzártabb tömegben lakik, kétségkívül fölötte örvendés módon szaporodott: 14—15 százalékkal; de Felső-Magyarországban már érezhető nyomokat hagyott a kivándorlás s meglátszik a hatása a dunántúli terület és a Székelyföld kisebb mértékű növekedésén is. Egészben véve mégis meg lehetünk elégedve a lefolyt évtized alatti szaporodással. — Az országos statisztikai hivatal összeállítása szerint talaltatott jelenlevő polgári népesség: Magyarországon 1890-ben 15.122.154 (1880-ban 13.728.622), Fiumében és területén 29.001 (1880-ban 20.981), Horvát-Szlavonországban 2 184.414 (1880-ban 1.892.499), összesen a magyar birodalomban: 17.335.929 (1880-ban 15.642.102). Tehát 1890-ben a szaporodás: Magyarországon 1.393.892 = 10.82%, Fiumében és területén 8.020 = 38.22%, Horvát-Szlavonországban 291.915 = 15.42%, összesen a magyar birodalomban 1.693.827 = 10.82%. A magyarság szaporodott: a Duna balpartján 36.123 lélekkel, a Duna jobbpartján 119.862, a Duna-Tisza közén 286.925, a Tisza jobbpartján 47.159, a Tisza balpartján 128.142, a Maros-Duna szögében 34.913, az erdélyi megyékben 42.740 lélekkel, összesen 695.864 lélekkel, vagyis az anyaország lakosságának összes szaporodásából több mint fele a magyarokra esik.

— **(Gazdatisztek és földbirtokosok kongresszusa.)** A magyar gazdatisztek és erdészek országos segélyegyesületének választmánya a több oldalról nyilvánult óhajtsókknak megfelelőleg, magyar gazdatiszti kongresszus megtartását elhatározta. A kongresszust rendező bizottság erre nézve szét is küldte fölhívását. Célja ezen kongresszusnak a gazdatisztek erkölcsi és anyagi helyzetének biztosítása, a gazdatiszti nyugdíj-intézet életbe léptetése, valamint egyéb úgy a gazdatisztek, mint a földbirtokosok érdekeit érintő nagy fontosságú kérdéseknek alapos megvilágítása és megvitatása, ezen kérdések megoldásának előkészítése s a szükségeseknek mutatkozó határozatoknak hozatala által. A gazdatiszti kongresszus i. é. május hó 6—8. napjain Budapesten a „Közletken“ (Üllői-út 25. sz.) fog megtartatni. Ezen kongresszuson minden magyar földbirtokos és gazdatiszt részt vehet, a ki ebbeli szándékát a kongresszust rendező-bizottságnak legkésőbb f. évi ápril hó 20 ig bejelenteni és az 1 forint megállapított részvételi díjat előre beküldi. Targyalás alá kerülnek a többek között ezek a pontok: A gazdatisztek anyagi és erkölcsi érdekeinek biztosítása. A gazdatisztek nyugdíj-intézetének felállítása. A tisztii száztóli rendszer előnye a birtok jövedelmezése szempontjából. Az elhelyezés szabályozása. Beadott indítványok és határozati javaslatok. A rendező bizottság fölkéri a gazdatisztek, hogy a kongresszus napirendjébe fölvett fontos ügyek előzetes megbeszélése céljából vidékeiken összesített megbeszélést rendezzenek és az ezen összesített megbeszélések eredményeit a rendező-bizottsággal közölni ne terheltesse.

CSARNOK.

A „Zöld csárda“.

Irta: Bogáthy Medárd.

(Folytatás.)

Folyt a bor, mint patakban a víz. A csárdás nem győzte tele rakogatni a kecskelábu asztalt a hosszunyaku flaskókkal. Oda se neki. Adta a bugyelláris. Tellett abból enni és inni valóra gazdának, lónak. Az egyik — nyilván javíthatatlan papucshős — még áldotta is a zivatart s buzgón fohászott a nagy Minden-ség urához, vajha végtelen kegyelmével megtoldaná még három-négy nappal az elemek könyörtelen uralmát a bűnös emberiség fölé, legalább jól kiduhajkodhatná magát a nélkül, hogy az anyjuk hétországára szóló perelésétől tartania kellene.

Isten tudja meddig álmélkodtam volna a nagy boglyas kemence mellől a parasztek kedélyhullámzásain s banális tréfázkodásain, ha a csárdás gazda egyszer nyájasan oldalba nem bök s ármányosan nem kacsint az uri ivó felé. Mindjárt megéreztem a pecsenye szagát. S valóban ott diszelgett az asztal tetején az izletesen elkészített rántott csirke, minek jóízű elfogyasztása után atyám rendes szokása szerint dohányozni akart nagy öblös tajtpipájából, azonban jóféle gálócival hatalmasan tele tömött zacskóját nem csekély meglepetésére sehol sem találta. Kiforgatta valamennyi zsebét, összenézte az asztalok, székek alját: sehol semmi. A meginterpellált János sem tudott fölvilágosítást adni a kedvenc zacskó rejtélyes eltűnéséről, pedig egyértelműen konstatáltuk, hogy a virágokkal szépen kivarrott zacskó a csárdába való belépésünk alkalmával atyám zsebében kenyelkedett.

A csárdás mód nélkül pironkodott a szégyen fölé, mi csárdájának jó híret a zacskó eltűnése által érte, de a keresésben kifejtett legbuzgóbb igyekezete dacára is le kellett mondanunk a reményről, hogy atyám nélkülözhetlen kedvencét valaha visszontlássuk. Mintha csak a föld nyelte volna el.

A szomszéd asztalnál üldögélő urfélék egyike a sikertelen keresés után a saját gálócival telt zacskóját ajánlta föl atyámnak, ki köszönettel fogadta a szives ajánlatot, a mi megtörte a két asztal közt fönnálló ismeretlenség jegét, s a kölesönös bemutatás kapcsán a szívélyes beszélgetés árjába sodorta az egymással egyenrangúknak látszókat.

Az utazás közben szerzett futó ismeretségeket nem szokás érdem szerint mérlegelni. Jó az időöltésnek. Egyéb kötelezettség nem jár vele.

Miután az általánosságban mozgó diskurzus tárgyát meglehetősen kimerítették s a fölvett fonál szakadásnak indult, a gálócsi följánlója unalomtűzés céljából egy kis kártyajátékot indítványozott, a mi közlekedéssel fogadtatott s csakhamar belemerültek az ördög bibliájának forgatásába. Nagyon elegánsan játszottak. Egy arczizmus se mozdult meg a játék különböző esélyei alatt. A szerencse istenasszonya atyám mellé szegődött. Egy óra leforgása alatt halommal állott előtte a bankó.

Mig odabent javában ütötték a blattot, János, ki különben ujdonaúj ruhájában csinos fickó volt, miután a lovakat az istállóba elhelyezte, megetette s megittatta, szétnézett a konyhában, vajon maradt-e az ő számára valami ennivaló? A fehérnépség közül ügyesen forgoló élő szemű, selyem bajuszu, izmos deli legényt a szemrevaló külsejű szakácsné már az első meglepetésre bizonyos rosszul palástolt örömmel fogadta. Izgatottságáról kiért, hogy ellenállhatatlan hatást gyakorolt reá paripáink vaskezü kormányzója, a minek legelső kézzelfogható következménye abban a pompás vacsorában nyilvánult, a mit félremagyarázhatatlan kedvességgel szolgált föl neki.

János katonaviselt ember léte azonnal észrevette a konyhatündér hajlékonyságát s előszedte összes szeretetreméltóságát, hogy a tüzet fogott szikrát hatalmasan lobogó lánggá élessze. Az alkalom kedvezett. A csárdás felé se nézett a konyhának, az ivóban foglalkozott. Háborgástól nem kellett tartani.

A beszédes kökényszemű, hófehér nyaku, gömbölyű piros arcu, tagbaszakadt, tüzrópátant leány villámgyorsan lopózott szívébe az alatt a rövid idő alatt, a mit együtt töltöttek. Valami lebilincselő bűbáj áradt szét e fehérése-

léd lényén, a mi elragadóvá tette minden mozdulatát meg a hangját. Aztán olyan keresetlen kellemmel, olyan szeretetreméltóan tudta magát tartani, annyi szívjóságot árukt el minden kimondott szava, hogy ennyi egyesített tükély láttára nem csoda, ha elvesztette fejét Jánosunk. Minden perc elröpültével erősebben érezte, hogy ez az igazi.

Bezzeg nem olyan ez, mint az otthoni leányok, asszonyok, kik a cifrázkodás mellett egyebet se tudnak, mint egymást jól megszólítani — szapulni. Gyöngédség ennek még a lehellete is. Aztán milyen dolgos! Ugy jár a keze, mint a motolla! S milyen pompás eledelt tud főzni! Milyen tisztaság a keze alatt! Háromszor is megmossa azt a patyolat kezét, míg egyszer hozzányúl valamihez. Ilyen fehérnéppel ő még nem találkozott. Soha sem tapasztalt gondolatok cikáztak át agyán, miknek hatásától nem tudott szabadulni. El kell vinnie magával, el kell! Ezt súgta neki egy titkos szózat a szíve fenekéről! S ő meghallgatta ezt a parancsot, mert hisz oly jól esett annak engedelmeskedni.

A szép szakácsné önfelédten hallgatta János mezedesen folyó szavait szerelemről, boldogságról! Szegény! Talán most hallott életében először ilyen szép beszédet. Ki is ereszkednék le egy utszéli csárda szakácsnéjához? Hisz azt tartja a közhit: Ki csárdába megy szolgálni, az nem lehet becsületes. Egy új világ tárult föl előtte, melyben nem kell túrnie a csárdás durvaságait, ki hibát keres ott is, hol nem találhat, nem kell menekülnie részeg vendégek gyönyörhajhászó ölelései elől, nem kell rejtegetnie oly titkokat, miket életének veszélyeztetése nélkül nem árulhat el, hanem a melyben szerető urának ő képezi egyetlen kincsét, egyetlen boldogságát. Ez édes ábrándban oly jól esett neki ringatózni, hogy jóformán észre se vette, mikor János átölelve karsu derekát egy czuppanó csókot nyomott bibor piros ajkaira. Ez a csók lángba borította arczát. Keble lihegett, vére megsemmisüléssel fenyegető tüzfolyammá vált ereiben. Nem szabadkozott, csak a legény vállára hajtotta azt a dús fekete haj, tűzben égő szép fejét s megadóan susogta:

— Mit csinált velem?

János nem állhatott ellent a pillanat varázshatalmának, egy újabb csókkal felelt s a szép szakácsné aléltan hevert karjai közt, majd fölnyitotta szép nagy szemeit s epedő nézett szíve nyugalma elrablójának szerelemittas szemei közé, mintha a lelkéből akarta volna kiolvasni érzelmének igazságát.

— Szeretsz? — kérdé alig hallhatón a meghódolt nő szemérmességével.

— Szeretlek! — felelé János határozottan. — Eljössz-e hát velem?

— El!

— Hát szedd össze a holmidat, hogy reggel elmehecsünk.

E szóra „reggel“ a szép szakácsné összerázkódott. János bámulva nézte hirtelen történt átváltozását.

— Nem, nem reggel! Azonnal kell mennünk! Nem maradhatunk itt reggelig!

— De én az uram nélkül nem mehetek.

— Az uraknak is azonnal jönni kell. Nem szabad itt maradnia az éjszakára.

— Miért? — kérdezé János növekvő remegéssel.

A szép szakácsné körülnézett nincs-e valaki a közelben s miután meggyőződött, hogy hivatalan vendég nincs terhökre, egészen hozzá simult Jánoshoz és a fülébe suttozta:

— Érzem, hogy szeretsz, nem akarom, hogy veszélybe juss. Az a három ur, a ki most a te uraddal oda bent a belső szobában kártyázik, rabló. A csárdás velük tart. Kifürkészték, hogy uradnak sok pénze van a tárczájában, azonkívül a hintó, a drága négy paripa, urad gyűrűi, aranyláncza és órája nem közönséges zsákmány. Hát elhatározták, hogy kirabolják. Három módjuk van erre. Az első az, hogy kártyajátékra csábítják és hamis játékkal elnyerik minden pénzt; ez esetben megkegyelmeznek életének és menni engedik; de ha a kártyán nem foszthatják ki, a csárdás bevezeti szobájába s jó éjszakát kíván neki — ez a jelszó — az ágy meg van vetve... bele fekszik... abban a pillanatban megfordul az ágy... fölnyilik a pádimentum... és bele zuhan a pinczébe, hol a másvilágra küldik. Aztán egy lépesön fölmennek a sifonon keresztül — melynek hátsó része ki van szedve a szobába, ékszerait, pénzt elveszik, őt magát

pedig darabokra vágva elássák. Nem egy gyanútlan ur hagyta már itt a fogát ilyen módon. Harmadik módjuk a gyors végzés a kártyázás után. Három prüsszentés ilyenkor a jel. Fogd be tehát a lovakat, hívd uradat s menjünk, mielőtt a hajnal pirkad.

János kövé dermedten hallgatta szive választottjának elbeszélését. Atyám iránt érzett hártalan szeretete vakmerő elszántságot és hősi bátorságot kölcsönzött félénk lelkületének. Egyet gondolt s a hintónál termett. Kivette az ülés-ládában eltett dupla csövű megtöltött pisztolyokat, zsebeibe rejtette s úgy indult vissza egyenesen az uri ivóba, hol a játék még egyre tartott. Háborgó indulatait a közönyösség álruhájába burkolta, nehogy ellenkező eredményt szüljön vigyázatlansága.

Atyámnak bámultában majdnem kihullottak kezéből a kártyák, midőn a háta mögött Jánost látta próziczerezkeskedni.

— Mit akarsz itt? — szólott hozzá szigoruan.

— Nagyon szeretném megtanulni a kártyajátékot, hát egy szikrát nézegetek.

— Hord el magad! — kiáltá atyám ideges ingerültséggel.

János valamit dünnyögött.

Atyám ütésre emelte jobbát, hogy tisztességre tanítsa a magáról megfélekedezett kocsi, ki őt idegen urak előtt blamirozni merészelt, de uralkodott idegein s a büntetés végrehajtását alkalmasabb időre hagyta.

János kiment a szobából, de az ajtón kívül megállt s a kulcslyukon hallgatózott.

Atyám a három ur összes pénzét elnyerte az utolsó krajczárig. A játék véget ért, fölálltak az asztal mellől.

Amint atyám zsebre rakta a halmaz pénzt, a három ur egyike prüsszenteni kezdett, a másik kettő pedig gyors mozdulatot tett, hogy az épen háttal forduló atyámra rohanjanak. Ebben a végzetes pillanatban beugrott János, atyámat félrelökte és az előrántott pisztolyokból egymás után rálövöldözött a rablókra. Mindegyik golyó talált. A rablók jajszó nélkül estek el. A lövésekre beözönlött külső mulatók vértócsát láttak maguk előtt. A részletes fölvilágosítás fölöslegessé vált, ösztönszerűleg érezte mindenki a történeteket. A rablók pisztolyokkal és éles késekkel voltak fölfegyverkezve. Egyiknek a zsebében megtalálták atyám dohányzacskóját is. A csárdás nyom nélkül eltűnt.

János föl szólítására a szép szakácsné vezetése mellett megvizsgálták az egész házat. A padló az ágyak alatt rugóra járt s a pinczéből egy nyomással megnyitható volt. Az ágyak úgy voltak készítve, hogy a miut a kiszemelt áldozat lefeküdt, gyorsan megfordultak s a szerencsétlen vendég a pinczébe zuhant, hol a várakozó rablók hamarosan elbántak vele. A sifonok kátulja mind ki volt szedve. A jelenlévők nem győztek eléggé rémülni a látottak fölött.

A hajnal pirja egy lelket se talált a zöld csárdában. Az esetnek hire ment az egész vidéken. Nem szállt bele többé senki. Még árendása sem akadt. Lassan-lassan begyepesedett az udvar, bedült a ház oldala, beomlott a kut, a tető leszakadt, a kerítést szétszedték a pásztorkok: s a hajdan virágzó „zöld csárda“ át lett adva a pusztulásnak; ma már csupán emléke él egy-egy fennmaradt népdalban, vagy a még élő kortársak ajkain egy rég lettűnt kor egyik kiváló specialitása gyanánt.

(Vége).

NYILT-TÉR.+))

Hazánk legkitünőbb ásványvizének egyike a

véghelesi

Vera-forrás

mely orvosi szak tekintélyek által ajánlatik általában, de főképen e járványos időkben

Kapható gyógyszerházak, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Litke pezsgő.

A t. cz. közönség szives tudomására hozom, hogy LITKE L. pécsi pezsgőgyárnak raktárát átvettem, és ezen gyárban előállított pezsgőt gyári áron árusítom el.

Hasonlóképp raktáron tartom következő francia pezsgőket Pomery és Greno, Moet és Chandon, Roederer és Cliquot, továbbá hazai és francia cognacot, melyek nálam mérsékelt áron kaphatók.

Tisztelettel

Eizer János,

Pécsett, a királyi tábla palotájában.

INFLUENZA

betegségnél kitünő szolgálatot tesz a

„Margit“

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák tüdő, gége és a gyomor hurutos bántalmánál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest, Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos ÉdeskutyL. m. kir. és szerb kir. udv. ásványvíz-szállítóház, Budapest.

Ugyisint kapható minden gyógyszerházban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Földrajzi cyclorama

a központi takarékpénztár épületében.

Holnap, vasárnap, utolsó napja a II. sorozatnak (Olaszország.)

Hétfőtől csütörtökig: Franciaország,

Algiria és Tunis.

Minden hétfőn és pénteken új sorozat.

Lap tulajdonos:

Felelős szerkesztő:

NAGY FERENCZ

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Ait és Böhm kereskedésében Pécsett

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy gyártmányaim:

vas-, fa- és kárpitozott-butorkok, ágyneműek, szervizek, teljes szoba-berendezések vendégfogadók, intézetek, körök, indóházak és magánosok részére — Magyar-, Horvát- és Slavon-országot illető

főképviseletet

Hergert József urra PÉCSETT

ruháztam át. Kérem a t. cz. megrendelőket forduljanak minden tekintetben hozzá; nevezett cég árjegyzékekkel mindég készségesen szolgál és a lehető legolcsóbb árakat szabja, jótállás, pontos és szolid kiszolgálás mellett. Elismerő nyilatkozatok rendelkezésre állanak. Számos megrendelést kérve, maradok

teljes tisztelettel

PAULY ANTAL

ágyneműgyár és butorraktár,

Bécs, VIII. Lerchenfelderstrasse 36. sz.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 firt és kapható a gyári raktárban Bécsben III. kerület Henmarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerházában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth Janos és az Irgalmasok gyógyszerházában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Három szép nagy lakás

minden kényelemmel berendezve, bérbeadandó. Tudakozódni lehet **Engel József fia** bornagykereskedésében **Siklósi országot 44. szám alatt.**

Mindennemü vizi betegség

és annak utóbajai ellen egymint: sárgaság, bél- és hólyag-katarus, lélegzési nehézség, májbaj stb. ellen legjobb gyógyszer a hirneves

Hydropsin

(orvosok által ajánlva)

Grobstein Sée, gyógyszerárában

Gmunden-gyógyfürdőben,
Felső Ausztriában

egy palacknak ára használati utasítással együtt
1 frt, csomagolva 1 frt 20 kr.

Ház eladás.

Pécsett, a Zrinyi-utca 3-ik szám alatti ház, nagy udvarral, kerttel és nagy borpinczével azonnal eladó.

Bővebb adatok **János-utca 12. sz. a.** nyerhetők.

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk. Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemü gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszerárában, valamint az **Egger A. fia** gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Gábel Kálmán, Zsiga László és az irt. rend gyógyszerárában. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhád: Eibach Ödön gyógyszer.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel tudomására hozzuk a n. t. közönségnek, hogy az eddig **FÜRST LIPÓT** ur által képviselt

kerületi főügynökségünket Pécsett

KACSKOVICS JENŐ urra

(irgalmasok-utca 2. sz.) ruháztuk át. a hol

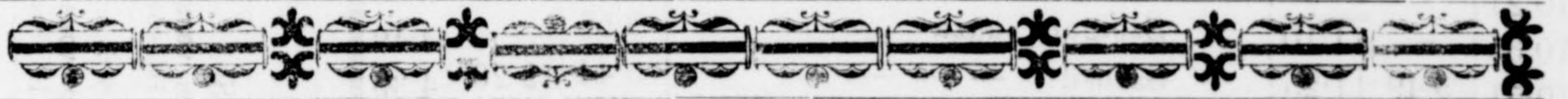
tűz, jég, élet és járadék

elleni biztosítások a legjutányosabb feltételek mellett elfogadtatnak és felvilágosítások a legkészségesebben adatkak.

A cs. és kir. szab.

„Bécsi Biztosító Társaság“

budapesti vezérügynöksége.

Ülődeszka klos és nyílt árnyékszék részére.

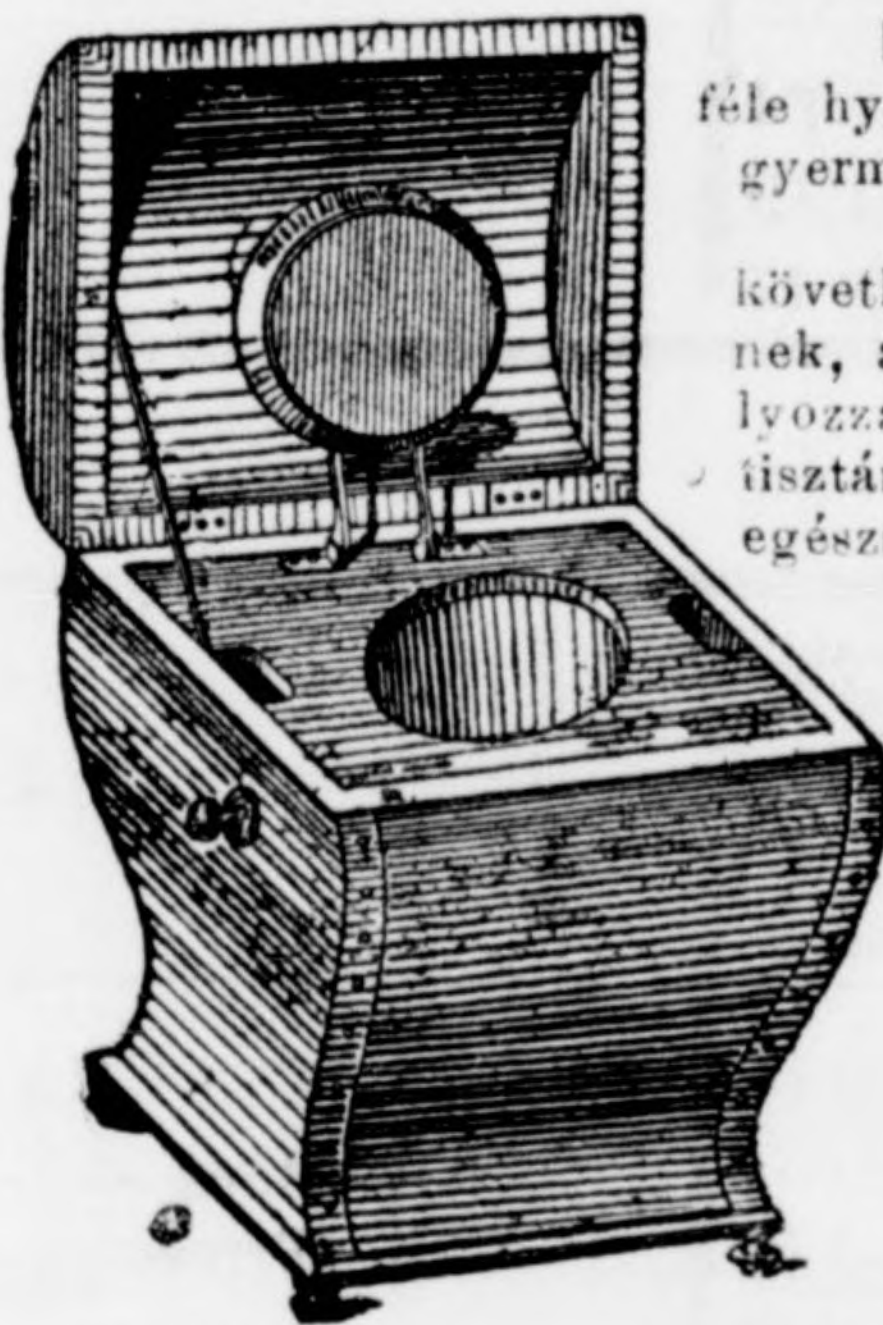
Légmentes-hygiénikus

zárófödél

(Siemang-Guttman szabadalma.)

Minden államban szabadalommal ellátva. Pod de chambre.

Szobaklozet.

Klozetek, nyílt árnyékszék, éjjeli edények, szoba klozetek szám ára Szállodákban kórházakban, fürdőintézetekben, vasutaknál és számos magánosoknál kipróbálva Minden ily légmentes záró födéllal ellátott edény teljesen szagtalan s abból semmi lyen. az egészségnek ártalmas gázok el nem távozhatnak.

Ngs. Dr. Korányi kir. tan. egyetemi tanár ur szerint a Siemang Guttman-féle hygieniai lezárófödél egy oly találmány, mely a levegő tisztántartására hálós gyermek- és beteg-szobákban alkalmas.

Ngs. Dr. Fodor József egyetemi tanár ur a zárófödélre vonatkozólag a következőket írja: Ez a készülék igen előszerű arra a célra, hogy éjjeli edényeknek, árnyékszéknek nyílását jól elzárva, onnét büznek kiáramlását megakadályozza. Ennélfogva nagyon ajánlatos gyermekszobákban, hálószobákban a levegő tisztántartására az éjjeli edényekből, szobaárnyékszékéből kiáramló kellemetlen, egészségtelen büznek elhárítására.

Dr. Wiederhofer cs. és kir. udv. tanácsos egyetemi tanár ur Bécsben a szab. Siemang-Guttman-féle zárófödélre kitűnő egészségügyi találmánynak nyilvánítja, melynek egy háztartásban sem szabad hiányozni, melyben az egészség ápolására tekintettel vannak.

Az egyedüli gyártási jogot bírja:

ZELLERIN MÁTYÁS

cs. és kir. udv. szállító

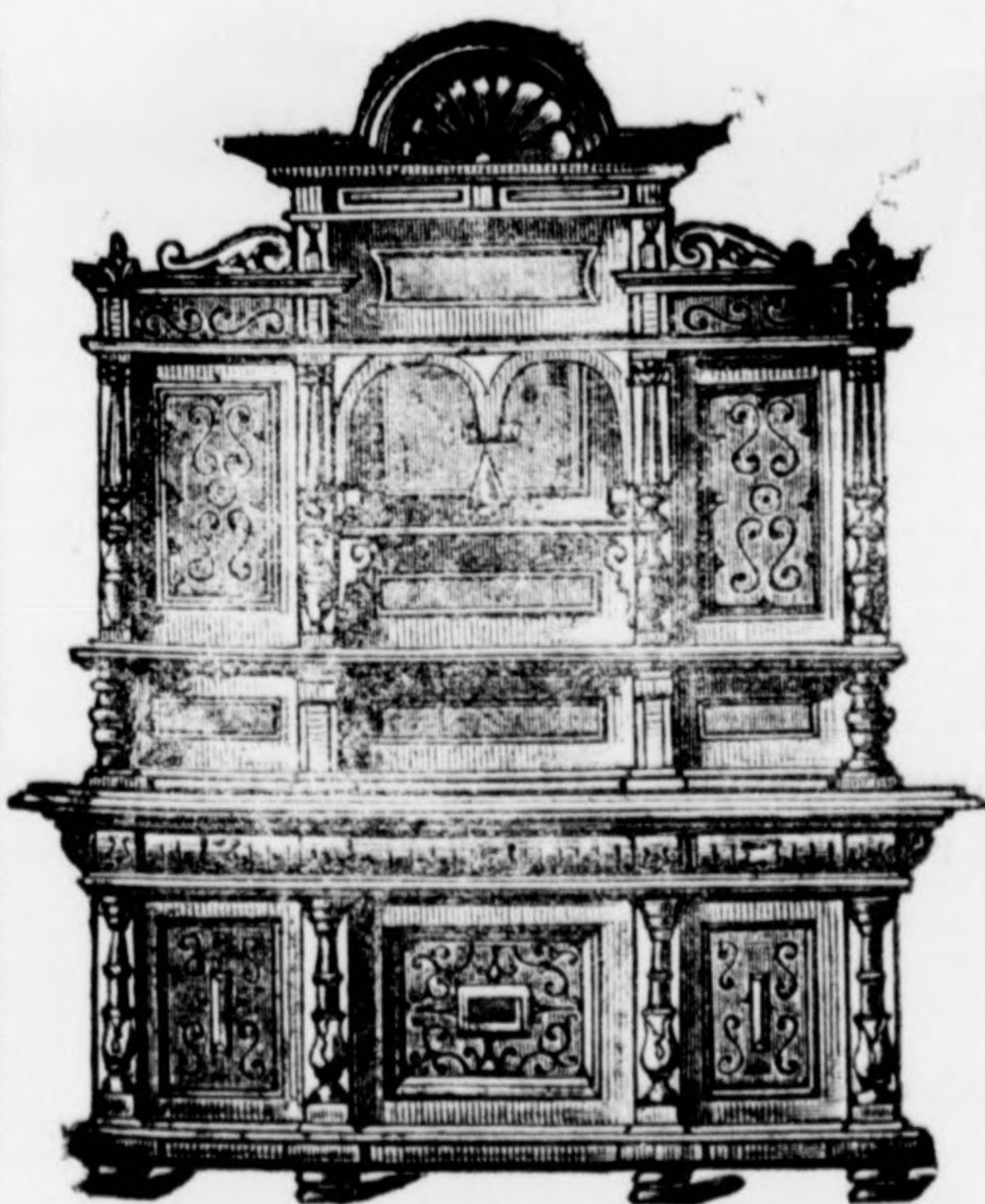
Budapesten, nagydíófa utca 14. szám alatt.

Képes árjegyzékek bérmentve küldetnek. —

Elárúsítók Lerestetnek.

Szobaklozet vödör alakban

ZSOLNAY IMRE

PÉCSETT

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stylszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemü fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Vasúti menetrend.

Budapest-Dombóvári vonal.

Uj-Dombóvár-Pécs-Villány-Eszéki vonal.

Fölülről lefelé olvasandó			Alulról fölfelé olvasandó			Fölülről lefelé olvasandó			Alulról fölfelé olvasandó				
5406 szem. vonat I. II. III. oszt.	5402 gyorsvonat I. II. oszt.	5404 szem. vonat I. II. III. oszt.	5403 szem. vonat I. II. III. oszt.	5401 gyorsvonat I. II. oszt.	5405 szem. vonat I. II. III. oszt.	5506 szem. vonat I. II. III. oszt.	5502 gyorsvonat I. II. oszt.	5504 szem. vonat I. II. III. oszt.	5503 szem. vonat I. II. III. oszt.	5501 gyorsvonat I. II. oszt.	5505 szem. vonat I. II. III. oszt.		
10:50	8:00	3:25	ind. Bécs osztrák-m. á. v. pudv. érk.	1:40	7:20	6:05	8:25	2:05	9:10	ind. Budapest m. á. v. érk.	7:55	2:05	6:40
7:00	1:35	8:55	érk. Budapest m. á. v. — ind.	8:40	2:25	10:40	—	—	9:40	„ Fiume — — — — érk.	7:00	—	—
9:05	7:45	12:10	ind. Arad — — — — — érk.	3:50	—	5:27	1:49	5:48	1:59	érk. Uj-Dombóvár — — — — ind.	3:01	10:20	1:50
10:48	5:30	8:30	Kolozsvár — — — — —	—	—	6:02	2:11	5:58	2:56	ind. Uj-Dombóvár — — — — érk.	2:07	10:05	1:29
—	8:27	1:05	Debreczen — — — — —	—	—	3:06	2:32	6:18	3:22	Sásd — — — — —	1:40	9:47	1:10
2:08	8:47	1:09	Nagy-Várad — — — — —	—	—	2:24	2:40	—	3:33	Bakócza-Felső-Mindszent	1:29	—	1:02
10:48	7:46	—	Kassa — — — — —	—	8:04	6:05	3:00	6:42	4:01	Abaliget — — — — —	1:03	9:26	12:45
8:25	2:05	9:10	ind. Budapest m. á. v. (vend.) érk.	7:55	2:05	6:40	3:14	6:55	4:23	Bükkösd — — — — —	12:39	9:10	12:28
8:40	—	9:23	„ Budapest-Ferencváros „	7:43	—	6:29	3:28	7:08	4:42	érk.) Szt.-Lőrincz — — — — (ind.	12:17	8:54	12:11
8:49	2:25	9:32	érk. Budap.-Kelenf. (vend.) ind.	7:33	1:45	6:20	3:33	7:09	4:45	ind.) „ — — — — — (érk.	12:14	8:53	12:06
8:55	2:26	9:35	ind. Budapest-Kelenföld — érk.	7:29	1:44	6:19	3:53	—	5:08	„ Pellérd (megálló hely) „	11:50	—	11:46
9:04	—	9:44	Budafok megálló —	7:21	—	6:11	4:03	7:35	5:18	érk. Pécs (vend.) — — — — ind.	11:40	8:27	11:36
9:10	—	9:49	Budafok állomás —	7:16	—	6:06	4:20	7:45	5:28	ind. Pécs — — — — — érk.	11:10	8:12	10:55
9:30	—	10:08	Érd — — — — —	6:58	—	5:49	4:30	7:57	5:38	érk. Üszög — — — — — ind.	11:00	8:02	10:45
9:55	—	10:32	Ercsi — — — — —	6:34	—	5:26	9:04	9:04	6:44	érk. Villány (vend.) — — ind.	9:48	6:50	6:50
10:21	—	10:57	Adony-Szabolcs — —	6:10	—	5:03							
10:35	—	11:10	Szolgaegyháza — —	5:55	—	4:49							
10:51	3:49	11:25	Sárosd — — — — —	5:44	12:26	4:39							
11:16	4:09	11:49	érk. Sárbogárd (vend.) — ind.	5:14	12:00	4:10							
3:54	—	—	érk. Szegzárd — — — — — ind.	—	3:54	12:04							
11:24	4:10	11:54	ind. Sárbogárd — — — — — érk.	5:10	11:59	4:00							
12:08	4:35	12:23	Simontornya — — — — —	4:42	11:35	3:31							
12:29	—	12:43	Pinzehely — — — — —	4:18	—	3:07							
12:45	—	12:58	Hidegkút-Gyöng — — — — —	4:03	—	2:52							
1:02	5:13	1:14	Szakály-Högyész — — — — —	3:47	10:55	2:36							
1:19	5:26	1:31	Kurd-Csibrák — — — — —	3:30	10:42	2:19							
1:33	—	1:44	Döbrököz — — — — —	3:17	—	2:06							
1:49	5:48	1:59	érk. Uj-Dombóvár (vend.) — ind.	3:01	10:20	1:50							
4:03	7:35	5:18	„ Pécs — — — — — „	11:40	8:27	11:36							
9:04	9:04	6:44	„ Villány — — — — — „	9:48	6:50	6:50							
10:40	10:40	8:30	érk. Eszék — — — — — „	7:50	5:20	5:20							
11:36	—	11:40	ind. Pécs — — — — — érk.	5:18	—	4:03							
2:16	5:53	2:22	„ Uj-Dombóvár — — — — — „	2:41	10:15	1:24							
2:21	5:58	2:27	érk. Dombóvár (vend.) — ind.	2:36	10:10	1:19							
6:00	—	8:15	„ Báltaszék — — — — — „	6:50	—	8:47							

J e g y z e t :

Az aláhuzott számok esti 6 órától reggeli 6 óráig terjedő időközt jelentik.

Mohács-barcsi vonal.

Barcs-mohácsi vonal.

Kilométer	Állomások	Vegyes vonatok		Tehervonat személyszállítással		Kilométer	Állomások	Vegyes vonatok		
		1	3	11*	13/5*			2	4	6
		I., II. és III. kocsiosztály						I., II. és III. kocsiosztály		
	Csatlakozások.							Csatlakozások.		
	Broód — — — — — ind.	—	11:53	—	11:54		Bécs — — — — — ind.	6:00	7:40	—
	Eszék — — — — — „	1:47	5:20	—	7:50		Triest — — — — — „	—	8:00	—
	Villány — — — — — érk.	3:47	6:40	—	9:19		Kanizsa — — — — — „	2:25	5:28	—
							Budapest — — — — — „	8:25	—	9:10
—	Mohács — — — — — ind.	3:15	5:32	9:00	8:06	—	Barcs — — — — — érk.	4:46	7:54	—
13:8	Német-Bóly — — — — — „	3:44	6:10	9:33	8:44	—	ind.	5:00	8:30	—
23:3	Villány — — — — — érk.	4:05	6:35	9:54	9:09	12:8	Darány — — — — — „	5:31	9:02	—
34:5	Trinitás — — — — — „	4:22	6:50	10:10	9:48	29:7	Szigetvár — — — — — „	6:08	9:47	—
29:5	Áta — — — — — „	4:43	7:11	10:33	10:09	44:3	Szt.-Lőrincz — — — — — „	6:50	10:22	4:45
54:8	Üszög — — — — — „	4:54	7:22	10:46	10:20	57:5	Pellérd megálló — — — — — „	7:14	10:48	5:08
59:8	Pécs — — — — — érk.	5:34	8:02	11:31	11:00	63:1	„ — — — — — „	7:25	11:02	5:18
65:4	ind.	5:44	8:12	11:41	11:10	68:1	Pécs — — — — — ind.	7:45	11:17	5:28
78:6	Pellérd megálló — — — — — „	6:14	8:37	—	11:40	83:4	Üszög — — — — — „	8:02	11:35	5:43
93:2	Szt.-Lőrincz — — — — — „	6:26	8:49	—	11:50	88:4	Áta — — — — — „	8:33	12:08	6:13
110:1	Szigetvár — — — — — „	7:10	9:17	—	12:17	98:6	Trinitás — — — — — „	8:44	12:21	6:24
122:9	Darány — — — — — „	7:40	10:00	—	—	109:1	„ — — — — — érk.	9:04	12:44	6:44
	Barcs — — — — — ind.	8:16	10:40	—	—	122:9	Villány — — — — — ind.	9:25	1:00	7:00
		8:40	11:04	—	—		Német-Bóly — — — — — „	9:55	1:26	7:30
		8:55	11:20	—	—		Mohács — — — — — érk.	10:19	1:54	7:58

*) A nyári hajómenetrendnél és a hajózár tartama alatt naponta a 11. sz. vonat közlekedik, míg a tavaszi és őszi hajómenetrendnél a 13/5. sz. vonat fog indítani. Villány-Üszög (Pécs) vonalon azonban az 5. sz. vonat naponta jár. Hajókésés esetén a 11. sz. vonat 10 óra 20 perccig várakozik Mohácson.

Hajócsatlakozás Mohácson.

- A 2. sz. vonat az Ujvidék-Zimony-Orsováról Budapestre közlekedő pósthajóhoz.
- A 3. sz. vonat a Budapestről Mohácsra közlekedő személyhajóhoz s az Ujvidék-Zimony-Orsováról Budapestre közlekedő pósthajóhoz.
- A 6. sz. vonat a Budapestről Orsovára menő pósthajóhoz és a Mohácsról Budapestre közlekedő személyhajóhoz.
- A 11. sz. vonat a Budapestről Ujvidék-Zimonyra közlekedő pósthajóhoz.
- A 13/5. sz. vonat a Budapestről Mohácsra tavasszal és ősszel közlekedő személyhajóhoz.